

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:

Hétfőre 50 leu, félévre 25 leu, negyedévre 13 leu.

Egyes szám ára 1 leu.

Felolós szerkesztő:

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.

Telefonszám: 34.

Megjelenik minden vasárnap.

A megyei Magyar Nemzeti Párt közgyűlése

november 18-án zajlott le városunkban. A közgyűlés a romániai magyarság legnagyobb kérdéseivel foglalkozott. A gyűlésen mint vendégek megjelentek: Sándor József képviselő, továbbá a háromszéki magyarság kiutasított vezetői: Hinléder Jenő dr. és Kovács Kálmán dr. — Szele Béla dr. és Pál Gábor dr. — előbbi a brassói, utóbbi a csikmegyei magyarság vezetője — táviratilag jelentették be csatlakozásukat és a gyűléssel való együttérzésüket.

Sz. Szakáts Péter elnök mélyen járó, lelkes beszéddel nyitja meg a gyűlést. Kifejti a modern, demokratikus állam hivatását s a M. N. Párt célját. „A párt célja: kivívni népünk nemzeti, vallási, gazdasági, kulturális jogait, melyek ép úgy istenadta természetes jogaink, mint a madárnak a repülés. A párt további célja: védeni népünket a vidéki hatalmaskodók zsarnokoskodásaival szemben.”

Ezután Sebesi János dr. teszi meg a jelentést a mult közgyűlés óta történt párteeményekről. A párt a választások alkalmával minden lehető elkövetett a magyar érdekek diadalra juttatására. De mindhiába. Minden törekvésünket elgáncsolták. Megyénket egyetlen magyar képviselő sem képviseli a parlamentben. A párt az uralkodó iránt való lojalitásból résztvevett a koronázáson, de ugyanakkor egy memorandumban felsorolta a magyarság sérelmeit és kinyilvánította, hogy a romániai magyarság jogairól le nem mond soha. A közgyűlés Sebesi dr. indítványára a legteljesebb bizalmát nyilvánítja a magyarság vezetői iránt, lelkesen üdvözli a Nemzeti Párt és a Néppárt egyesülését a Magyar Pártban; az Udvarhelymegyei M. Nemzeti Párt is át fog alakulni Magyar Párttá az egység érdekében és a Magyar Pártnak Kolozsváron dec. 28-án tartandó országos alakuló gyűlésére már most megválasztja Udvarhelymegye kiküldöttait. Tompa László rendkívül örönd a magyar egységnek, amelyre óriási szükségünk van. Ugron Zoltán elítéli Szilágyi Lajosnak a magyar parlamentben mondott beszédét, amelyvel csak ártott az erdélyi magyarságnak, ugyszintén elítéli Ignotusnak a román koronázás alkalmával a magyar koronázásról irt izléstelen, a magyarságot megbotránkozató cikkét is.

Ezután Sándor József a magyar egység feltétlen szükségességéről mond nagyhatású beszédet. „A Magyar Pártban minden magyarnak helyet adunk, csupán annak nem, aki renegát, vagy a magyar egység ellen dolgozik. Az erkölcsi tisztesség álláspontjára kell helyezkednünk, mert az erkölcsi tisztesség nélkül összeomlik társadalom, állam, kultúra és minden.”

Majd Bölöni Vilmos ismerteti a háromszéki kiutasításokat, atrocitásokat. A közgyűlés tiltakozik a törvénytörések ellen, megtorlást követel és a háromszéki vezetők eltávolítását.

Sándor Józsefet kéri fel, hogy a székelység ezirányu kérését a kormányhoz juttassa s ha ez nem vezetne eredményre, vigye a parlament elé az ügyet s ha ez is sikertelen maradna, a király elé vezesse a székelyek küldöttségét. Sándor József kifejti annak borzasztó voltát, ha a kiutasítások rendszerré kezdenek válni s az otthon szentségét egyes zsarnokoskodók lábbal kezdik tiporni. Forró Géza köszönetet mond Sándor Józsefnek a szép beszédért s a közügyekért való fáradozásáért s egyben nagy örömeinek ad kifejezést a felett, hogy Udvarhelymegye román vezetői nem törvény- és jogtörő férfiak, hanem humánus gondolkodású emberek. A közgyűlés a jelenlevő Craciuna rendőrprefectust lelkesen megéljenzi.

Az indítványok során Frölich Ottó tiltakozik az ellen, hogy román részről valaki még csak szóba is hozza a magyar egyházi iskolák nyilvánossági jogának megvonását. A magyarság iskoláiért kész minden áldozatra, minden küzdelemre s igényli azok részére a jogos államségélyt. Ezután Sándor József mond lelkes beszédet a felekezeti iskolák mellett. „Legdrágább kincsünk — uymond — a templom és az iskola. E kettő testvér s azokat egymástól elválasztani nem lehet s nem is szabad, az egyház gyermeke mindkettő. Az egyház kezében az iskola kultureszköz, egyik-másik kormány ki szeretné tépni az egyházak kezéből az iskolát, hogy a kultureszközöt politikai eszközzé alacsonyítsa. A magyar törvényhozás még forradalmi időkben is az egyházat vallotta az első iskolafenntartó tényezőnek. Br. Eötvös József közoktatásügyi miniszter és a nagy író mondotta, hogy az állami iskola csak tanít, de a felekezeti iskola nevel is. Még minden kormány megbánta, hogy hadat izent az egyháznak. Bismark, a német vaskancellár is, e miatt bukott el. Egyházi iskoláinkról le nem mondhatunk soha s ha belekényszerítenek beununket a kulturharcba, bármilyen törtéjék: egyházi iskoláinkért harcolni fogunk a végtelékig, mert azt tartjuk, hogy Istennek inkább kell engedelmesskedni, mint az embereknek.”

A közgyűlés óriási lelkesedéssel fogadta Sándor József beszédét s elhatározta, hogy a magyarság nevében iskoláink érdekében, főképp az államségély folyósítása ügyében küldöttséget menezet Bukarestbe s addig, amíg az államségély megérkezik, a magyarság maga gondoskodik iskoláiról.

Repülő tanfolyamon való részvétel. A városi tanács felhívja mindazon 1923 korosztálybeli, illetve 1901 évben született állításköteleseket és mindazon 18 évet betöltött ifjakat, kik az 1923 évben tartandó katonai repülő tanfolyamon résztvenni óhajtanak, hogy a közelebbi adatok beszerzése végett f. hó 27-ig a városi tanács katonai ügyosztályánál jelentkezzenek.

Az a „30 leies“ felekezeti iskola.

I.

Mégis furcsa világot élünk. Nemcsak azt büntetik, aki a másét elveszi, hanem kigyót-békát kiáltanak még arra is, aki ősi jogos tulajdonához ragaszkodik s valamire azt meri mondani: nem eladó. Itt vannak pl. a magyar felekezeti iskolák. Évszázadok óta szolgálják a magyar nemzet ügyét — a kath. iskolák meg éppen egy ezred évre tekinthetnek vissza, — ők nevelték a magyar népet azzá, amivé lett; szárnyaik alól került ki a magyar nép nagyjainak és hőseinek beláthatatlan hosszú sora; osztottak a magyar nemzet bujában és bajában, résztvettek jó és balsorsában egyaránt. Ezért odanóttek a magyar nép szívéhez, összeforttak a magyar nemzettel, mint ahogy összefort a gyermek szíve az anya szívével, ki őt tejjével táplálta és gondjaival fölnevelte. És most egyszerre azt kívánják ettől a magyar néptől, hogy ezektől a százados, sőt ezredéves barátaitól szakadjon el, azokat az őseiktől örökölt iskolákat magától vesse el. Csoda-e, ha a magyar nemzet, mely, hála Istennek, a hála és kegyelet érzetéből még nem vetkezett ki, nem akar elválni ezektől az iskoláinktól, melyeknek emlőin nőtt fel az egész nemzet? Csoda-e, ha élethalálharcot viv, hogy ezeket a nevelő dajkáit, legnagyobb jótevőit, az ősök legszentebb örökségét megvédje és magának megtartsa? Csoda-e? Ugy-e bár nem? És mégis sokan olyan rossz néven veszik a magyar néptől ezt a köteles ragaszkodást, sajnos, még olyanok is, akik magukat magyaroknak mondják — és írásban és szóban, jobb ügyhöz méltó buzgalommal, azt igyekeznek azzal, a papjaitól állítólag félrevezetett magyar néppel elhitetni, hogy ostobaság az őseiktől örökölt magyar felekezeti iskolákhoz így ragaszkodni, kár azokra egy bánt is áldozni, azok elavult ócska rongyok, melyek már nem szükségesek, mert vannak a magyar nép számára más magyar tannyelvű iskolák is, melyekben ingyen tanítják a magyart a tudományra.

Ezek az új próféták nagyon jól számítanak arra, hogy a nép nem gondolkodik. A fődolog, hogy magyar nyelven és ingyen tanítanak. Dehát azért neveltek azok a jó magyar felekezeti iskolák intelligenciát, hogy ahol a nép gondolata megáll, oda lépjen mellé és fölvilágosítsa.

Ez célja ezen soroknak is. Azért nézzünk nem a szemébe, hanem a titkos rejtekébe annak a nagy hangu frázisnak: „nincs szükség a felekezeti iskolákra, mert vannak jó magyar tannyelvű állami iskolák”. Igaz-e ez? Az tagadhatatlanul igaz, hogy vannak magyar tannyelvű állami iskolák is, de azért talán a magyar felekezeti iskolák fölöslegeseek? Annak igen, aki vagy nircs tisztában a dologgal, vagy

készakarva mást félre akar vezetni. Mert intelligens embernek azt csak tudnia kell, hogy egy nemzetnek nemcsak nyelve, hanem szelleme is van; tudnia kell, hogy az még senkit sem tesz magyarrá, ha magyarul beszél. Magyar az, aki magyarul, illetve inkább magyarosan gondolkodik, magyarosan érez. Mi magyarok nemcsak azt akarjuk, hogy a magyar gyermekek ezután is magyarul beszéljenek, hanem azt is, hogy Románia területén is magyarosan gondolkozzanak, érezzenek, úgy, ahogy őseik gondolkodtak és éreztek; szívvel-lelékkel magyarok maradjanak nemcsak beszédben, hanem érzésben, gondolkodásban, szokásokban és erkölcsökben; őseiknek emléke, története mint valami szent dolog lebegjen mindig szemök előtt, amelyet bemocskolni sem ők magok nem fogtak, sem más által bemocskolni nem engednek. Azt akarjuk mi mi magyarok, hogy a magyar gyermekek magyar nemzetiesen, magyar szellemben tanuljanak és viselkedjenek. Ez nem irredentizmus, ez semmiképpen sem irányul az állam ellen, mert amint az unitáriusok ősz püspöke olyan szépen mondotta az okt. 29-én tartott gyűlésen: „Mi a nemzeti állameszményt történelmi folyamatnak ismerjük és alattvalói hűséggel az ellen nem cselekszünk, de az egyenlő jogu állampolgárok elutasíthatatlan igényeinek kielégítését elvárjuk”.

Amikor mi azt akarjuk, hogy a magyar gyermek magyar maradjon nemcsak nyelvében, de szellemében is, akkor csak azt kívánjuk, amihez Istenadta természeti jogunk van, amely jogunkat a román állam is törvénybe iktatott, amit bizonyára nem tett volna, ha az államellenes volna. Mindenkori vallottam és vallom most is, hogy a román államnak jogában áll iskolákat felállítani ott, ahol akar és annyit, amennyit akar; jogában áll az állami iskolákban román szellemben tanítani és nevelni; jogában áll felügyelni arra, hogy a nem állami iskolákban nem tanítanak e államellenes dolgokat s ha ilyesmit tapasztal, jogában áll, sőt kötelessége az illető iskolával szemben eljárni; tisztelettel hajlok meg minden olyan állami iskola előtt, amelyik hivatása magaslatán áll úgy tanítás, mint nevelés tekintetében. De éppen olyan határozottan vallom azt is, hogy a magyar felekezeteknek is isteni és törvényben biztosított joguk van iskolákat fenntartani; jogukban áll azokban saját nemzetük és vallásuk szellemében nevelni; jogukban áll gyermekeiket abba az iskolába járattatni, amelyikbe akarják s azért súlyosan vétkeznek nemcsak az isteni és természeti jog, de még az írott jog ellen is az, aki fenyegetéssel, jogos illemények elvonásával bárkit arra kényszerít, hogy gyermekét más iskolába járassa, mint ő akarja. Rés János.

(Folyt. köv.)

Névváltoztatási kéréseket ezentul nem a belügyminiszterhez, hanem az igazságügyi miniszterhez kell beadni. (4630. sz. dekrét.)

Levél a szerkesztőhöz!

Kedves Szerkesztő Ur!

Benne vagyunk a szezonban! Nyakig! Csak győzzük aprópénzzel. Egymást érik az estélyek és mulatségek, tánccal, tánc nélkül, Filharmonikusok, Dalárdák, Füllérestély, Otáregyesület, stb. stb. — Mindenki kiválaszthatja magának azt, amelyik legjobban tetszik neki és szórakozhat, élvezhet, vagy mint a nóta mondja:

„Mulathat reggelig,
Míg a nap felkelik.“

Azért a csekély pár leuért az élvezettől eltekintve leszólhatja az előadást, meghallhatja a legújabb pletykákat, lekritizálhatja tetszés szerint (ad libitum) legjobb barátainak legszebb ruháit és kalapjait és ha még sem boldog a magyar, annak igazán nem a rendezőség az oka. Na de most látom, hogy megint pletykálni kezdek, pedig nem azt akartam. Igazán nem. Sokkal szebbet, sokkal fontosabbat.

A napokban a padláson kerestem egy könyvet s kezembe kerültek az 1910-ben Olaszországban festett vázlataim. Olasz halászbárkák, apró színes házak, amelyek a tengerben épp oly színesen, de fodorosan tükröződnek vissza. Venece, Chioggia, Chamottamarina! Mily szép is volt akkor a világ.

Az ember összegyűjtött 150—200 koronát s egy szép nyári napon délelőtt 10-kor felült Budapesten a „fiumei györe“-ba s másnap délelőtt már a Karsztheység serpentinjein ereszkedett le a vonat, amelyről csodálva bámulhatta meg az utas Fiumét s az isteni szép hullámzó tengert, a Quarnerot. Csak 10 korona volt az utiköltség! Még az nap délután felülhetett a Magyar-Horvát Gőzhajóársaság luxuszöszébe s 8 koronáért másnap reggel 7 kor már a tündéri Venece szépségeiben gyönyörködhetett! Ott barárgoltam én is 12 évvel ezelőtt fényképezőgéppel, festőállvánnyal, festettem, fényképeztem s csodáltam a város szépségeit.

S amint most 12 év után ugy elábrándozgatva nézegettem akkori képeimet, akaratlanul eszembe jutott, hogy itt Udvarhelyen mily édes kevés történt és történik a festészet érdekében. Már 3 éve vagyok itt Udvarhelyen s ez alatt az idő alatt egyetlen egy helyi érdekű képtárlatot láttam: a Haáz tanárét. És azóta nem történt semmi ezen a téren. Vajjon ki a hibás? A közönség-e, avagy a festők! Nem engedem, hogy a mi kedves udvarhelyi közönségünket okozzák, ők vádolják nemtörődömséggel. Hisz a közönség megmutatta a zenekultura tén is, hogy minden támogatásra kész. Lám, ha mi filharmonikusok nem kezdtük volna meg ezelőtt 2 évvel a mozgalmat zenei téren, ma nem gyönyörködhetnénk filharmonikus koncertekben.

Tehát a festőknek kell valamit rendezniök s biztosítom, hogy lesz közönség is. Hiszen oly kitűnő helybeli festőkink vannak, mint Haáz Rudi, Spányár Pál, Moltzer, Füstös, Schmidt stb., akik, ha összefognak, kétségkívül valami szépet, tartalmasat fognak tudni produkálni. Na na! Csak ne szerénykedjünk kedves művész uraim.

Hogy hogyan fogjuk meg a dolog végét? Ha nem haragusszunk meg, én előllok egy tervvel s ha esetleg szükségük lesz rám, csekély erőmmel segítsek is a terv megvalósításában.

Ugy gondoltam, hogy egy vagy több alkalmas teremben egy képtárlatot rendeznénk, amelyen nemcsak az itt élő „hazai művészek“ festményei lennének kiállítva, hanem az itteni szalonokból összekeregetnők az összes mű-

vészi nivóju eredeti festményeket, művészi értékű gobelineket. Tudomásom van róla, hogy városunkban Neogrády-nak, báró Medayánszky-nak s egyéb híres festőknek is vannak képei s megvagyok győződve, hogy a tulajdonosok készséggel bocsátanák a bizottság rendelkezésére a képeket. A tárlat 2—3 hétig tartana a lehető legkisebb belépti díjak mellett, amelyekből a rendezés költségei voluának fedezhetők. A tárlat legnagyobbik termében azután hetenként 1 vagy 2 matinét lehetne tartani, amelyeken a képzőművészetekről szóló könnyebb stílusú felolvasások, kamarazeneszámok, énekszámok szórakoztathatnák a közönséget, amely így aztán szép lassan elkezdene a szép képek, a művészi festmények s egyáltalán a képzőművészetek iránt is érdeklődni. S ebből nemcsak a közérdeknek, a közművelődésnek volna haszna, hanem Önöknek is kedves festőművész uraim, mert biztos vagyok benne, hogy fognak akadni maecenasok, akik megvásárolják Haáz Rudinak, Spányárnak vagy a többi festőnek egynehány festményeit.

A tárlat változatosságát elő lehetne mozdítani azzal, hogy megkérnők az én kedves tőszomszédomat, Pillich Lajost, az ipariskola igazgatóját, hogy a híres székely cserépművészet remekeiből állítana ki egy csinos kollekciót. Na meg aztán megcirogatnók az én másik jó barátomat, Knopp Vencit, a korondi aragonit művészt, hogy állítsa ki zsenialitásának legújabb remekeit, amelyek megnyerték Ő felsége a királynőnek s az egész király családnak osztatlan tetszését. Hát nem érdekes volna mindezeket a művészi dolgokat együtt látni és megcsodálni 3—4 leu belépti díj mellett.

És nem nagy nevelő hatása volna annak, ha ezt a tárlatot az összes iskoláink ifjusága az illető szaktanár vezetésével és magyarázása mellett végigüznék?

Ezt a módját a képtárlatnak különben mi már praktizáltuk Nagyváradon ezelőtt 12 vagy 13 évvel. Akkor még Tibor Ernő — a ma már nagy hírnevű nagyváradi festő — csak kezdő volt, Maczalik, a másik nagyváradi festő még külföldön tanult s mégis gazdag tartalmu képtárlatot koldultunk össze és oly nagy sikere volt a tárlatnak, hogy vetekedett a fővárosi tárlatokkal. A tárlaton rendezett matinee-ken a nevesebb váradi esztétikusok olvastak föl s a zenét a református „uri zenekar“ szolgáltatta. Még most sem tudom, miért neveztük ezt a kis zenekart — amelyben akkor csellista voltam — „református“ nak, mert a primása zsidó volt, (Reményi Béla osztálytársam, aki később nagy hírvű dalköltő lett, a többek közt ő írta az általánosan ismert „Mikor az est megszélni kezd“ című közkezdelt nótát), a többi 10 tagból pedig 8 volt katolikus. Elég az hozzá, hogy az akkori tárlat fényesen sikerült s rendíthetetlen a bizalmam, hogy az udvarhelyi „Tavaszi tárlat“ is nagy sikerrel fogja jutalmazni a rendezők fáradozásait.

Tehát föl a munkára! Előre! Nem szabad félni: aki mer, az nyer!

A viszontlátásra

Pistahácsi.

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület udvarhelymegyei fiókja, amint megirtuk, november 17-én tartotta meg ujjászervező gyűlését városunkban. Az elnökség az ujjászervezést november 21-én átíratilag jelentette be a vármegye prefectusának, hogy aztán az 1885 óta fennálló egyesület a belügyminisztertől ujonnan jóváhagyott alapszabályok alapján megkezdhesse működését.

SPORT.

— A Hargita Testező megalakulása körülbelül egybe esik a brassói sportkerület megalakulásával. Nem hirtelen felvillanó ötlet alapján, hanem régebbi kísérletek és próbák után jutott végre olyan stádiumba egy itt alakítandó Sport-egylet kérdése, mikor már a megnövekedő érdeklődés és sport-szeretet elegendő kezességet látszottak nyújtani egy megalakítandó Sport-egylet létalapjához. Az ujonnan létesült egyesület lelkes ambícióval fogott munkához s néhány igazi sportbarát áldozatkészsége folytán csakhamar nyilvánosság elé is léphetett, egyelőre csak azzal, amit legkönnyebben megkezdhetett s amitől legtöbbet várhatott: a foatball sporttal. Sajnos, a nehéz anyagi körülmények miatt háttérbe kellett szorítani a testezés többi és igen sokak által annyira kedvelt ágait: a svéd és német tornát; s a nehéz és könnyű atletikát. Igen jellemző a nagy közönség sport-iránti áldozatkészségére, hogy dacára a 2 évi állandó munkásságnak és igyekezetnek, mind e mai napig még nem sikerült megszerezni kellőképpen a különböző atletikai és torna szakosztályokat s az a máskülönböző elsőrangú emberanyag, mely itt a sport minden ágában paragon hever vagy még ma is teljesen kisknázhatlan, vagy pedig csak igen hiányos felszereléssel képezheti magát, amit égető szükség képpen a legnagyobb áldozatok árán sikerült valahogy megszerezni.

A foatball-ban azonban rövidesen hirt és nevet szerez magának a Hargita s barátságos mérkőzése során sorba legyőzve a közeli csapatokat, magához ragadja Csik-Háromszék-Nagyküküllő és Udvarhelymegye foatball-hegenópiáját. Az új sportkerület legelső bajnoki fordulójára már félelmes híre emelkedik; mint a kerület legerősebb kisvárosi csapata s ennek megfelelőleg mindvégig első helyen áll a bajnokságban; de aztán legelső vereségével, melyet a Brasoviától szenvedett, elveszti a bajnokságot s második helyre szorul a bajnoki listán. A bajnokság befejeztével a Hargita kimerülve egyelőre a bajnoki mérkőzések aggasztó gondjaitól, anyagi és erkölcsi ügyei rendezése után lát; míg végre rendezni tudja az aránylag még gyenge érdeklődés mellett lefolyt mérkőzések kérdéseit néhány szívvél, lélekkel munkálkodó lelkes sportbarát segítségével.

Szomorú dolog, hogy itt pontot kell tennünk a Sport-Egyesület első évi működése után s az ősz közepén már lezártnak kell tekintenünk azt, mert a foatball-szezon végét érven, az egylet vezetősége téli szünet tartására határozta el magát; sem akarván újra igénybe venni eddigi támogatóink anyagi áldozatát s mivel nagy számú pártoló tagjai többségétől a „pártfogáson“ kívül még a tagsági díjat sem kapja meg, nem képes tornász csapatának téli tornához alkalmat nyújtani. Így kénytelen-kelletlen tétlenségre kárhözva babéru pihenve tölti el a Hargita az 1921 év telét.

— h—r.

(Folyt. köv.)

HIREK.

November 25.

A Tudósító-estnek, amelyet f. hó 26-án este 8 órai kezdettel tartanak meg a főgimnázium tornacsarnokában, gazdag és változatos műsora a következő: 1. A Szent-Miklós hegy szellemé. Bevezető. Mondja: Biró Lajos. 2. Haydn: 66. Vonósnégyes. Játszák: Pelczér Vilmos dr., Khehl István, Voszka István dr. és Filó Ferenc dr., a Filharmonikus Társaság tagjai. 3. „Petőfi“. Tárca. Felolvasa: Vorbuchner Adolf (Brassó). 4. Verseket olvas fel Szemlér Ferenc (Brassó). 5. Goethe—Schubert: A vándor. Énekli Benedek Géza dr., zongorán kíséri Szabó Ilus. 6. A mi nómozgalmunk. Beszéd. Mondja Ickrich Augusta missziós nővér (Temesvár). 7. Tanítás és nevelés. Felolvasa Szász József. 8. Egy modern újságíró. Konferálja: Terstyánszky Sándor (Brassó). 9. Új nemzedék. Zárszó. Mondja: Veress Ernő (Brassó). 10. Huber: Fohász. Énekli a Székely Dalegylet férfikara. A rendezőség a közönséget pontos meg-

jelenésre kéri, mert a műsor egyes pontjai alatt a toruacsarnok ajtaja zárva lesz.

Halálozás. Dávid Gergely kocsi-gyártó f. hó 23-án déli 12 órakor életének 75-ik, boldog házasságának 52-ik évében befejezte példás életét. A város egy régi minta iparost — egy jellemes és kedves modoru polgárt veszített el benne. F. hó 25-én délután helyezték örök nyugalomra nagy részvét mellett.

Id. Asztalos Lajos életének 83-ik, boldog házasságának 61-ik évében, f. hó 21-én reggel 4 órakor, hosszas szenvedés után elhunyt városunkban. Temetése f. hó 23-án délután volt nagy részvét mellett. Az elhunytat kiterjedt rokonság gyászolja.

Orbán Mihály nyugalmazott tanító, a székely kulturának egykori önzetlen munkása életének 73-ik évében, f. hó 19-én délelőtt 9 órakor Telekfalán jobblétre szenderült. F. hó 21-én délután helyezték örök nyugalomra.

„Ujra panaszt hallunk“ kezdetű, a mult számban megjelent hírlünk a vármegye tisztviselőinek leg-többje méltatlanul bántó, kielezett támadásként fogta fel. Erről már azért is sajnálattal értesültünk, mert a híri megírásával munkatársunk — valóban: nem egészen teljes és minden oldalról való informálódás alapján — csak egy elhangzott panaszt akart, a tisztviselők elleni bántó száundék nélkül, megrögzíteni. Ezenfelül mi a jelenlegi tisztviselői kar ügybuzgó és humanus munkáját különösen méltányoljuk is; elismerő véleményünket irántuk nem is egy alkalommal fejeztük ki. Az esetben különben a tényállás az, hogy a tűzifa fuvaroztatása nem közmuuka címén és nem kényszerítés útján történt. A három község lakossága, a tisztviselők kérésére, ellentmondás nélkül, önként határozta el, hogy a gyártelepen, készpénzért vásárolt fát, méltányos díjazás és kalákaszerű megvendégelés fejében ide be szállítja, ezzel is szép tanujelét adván a fárasztó (és a fáradtsággal nem kellő arányban honorált) lelkiismeretes tisztviselői munka megbecsülésének. Fenn-tiek szolgáljanak multkori hírlünk helyesbítéséül.

A ref. kollegium dec. 16-iki Petőfi ünnepére az előkészületek már javában folynak. Az ünnepély műsorát jövő számunkban közöljük.

A rablás folytán megszenstégtelenített farkaslaki templomban f. hó 18. 19. és 20-án három napos engeeztelő istentiszteletet tartottak, amely alkalommal kiváló egyházi szónokok hívták fel a népet a bűnbánatra. A község apraja-nagyja az Ur asztalához járult kiengesztelésül a templomot ért rablásért.

Petőfi-ünnepély a székelykereszturi ref. iskolában. A székelykereszturi ref. elemi iskolában f. hó 19-én délután ünnepelték Petőfi Sándor százéves születési évfordulóját. Az ünnepélyen Nagy Ákos ref. segédlelkész mondott magas szárnyalásu alkalmi imát. Lőrinc András ref. kántortanító felolvasásában, melyet nagy figyelemmel és élvezettel hallgatott a szép számú közönség, igen sikerülten ismertette azokat a faji tulajdonságokat, melyek a magyart, minden más néptől megkülönböztetik s nagyon ügyesen méltatta Petőfi nagyságát s örökszép költészetét. A kis gyermekek sikerült szavalatai után a Himnus éneklésével ért véget a kis ünnepély. Az egyházközség december 31-én fog nagyszabásu Petőfi ünnepélyt rendezni.

Magyar községek felsorakozása a nemzetmentő munkára. A romániai magyarság élethalál-harcot viv egyházi iskoláért, mert érzi, hogy mihelyt iskolái elbuknak és a nemzet szellemileg elszegényedik, anyagilag is tönkre lesz téve. Az ár, amely iskoláinkat elsöpri, nyomban elsöpri virágzó iparunkat, kereskedelmünket, megmaradt birtokainkat, pénzünköt; a terhek pedig még jobban megrongorodnak vállainkon. Ezt érezve, a magyar városok az első püspöki szóra egytől-egyig mind

vállalták az egyetemes iskolai adózást, hogy ezzel a magyar iskolákat megmenthessük. Ugy is illik, hogy a városok járjanak jó példával elől, mert városok után megmozdultak a magyar községek is és egymásután sorakoztak fel az áldozat oltára körül. Megmozdultak a községek Erdély minden részében s így Udvarhelymegyében is. Minket megyénk községei érdekelnek elsősorban. Lővéte, Keresztur, Szent-egyházfalva nagyszerű viselkedése az iskolai adózás mellett már közismert. Ujabbán Kápolnásfaluból, Zetelakáról és Szentkirályról érkeztek felemelő hírek. Kápolnásfalva népe, bár érzi nagy szegénységét, mégis mély hódolattal, készséges lélekkel fogadta a püspöki felhívást és progresszív alapon kezdte meg az adókövetést. Zetelakán minden gazda egy szeker fát, illetve annak az árát ajánlotta fel iskolaadóba. Meghatározó szóp a szentkirályi nyilatkozata: „Egynehány nehezebb gondolkodású ember közöttünk is van, de Judás, aki ne fizetné meg az iskolaadót és ezáltal elárulná, cserben hagyja a magyar ügyet — nálunk egy sem lesz. Nagyon szegények vagyunk. Hogy élhessünk, négy falu határában dolgozunk részben vagy árendában, de azért, amit bírunk, mindent megteszünk iskoláinkért, mert mi tudjuk: mit jelent a magyar iskola!”

Mesedélután. Igen kedves szórakozásban lesz része városunk gyermekeseregének december 3-án, vasárnap délután 4 órakor a Bukarest-szállóban. Ekkor rendezi ugyanis a Négyzet az első mesedélutánját a következő műsorral: 1. Nyitány játssza a gimnázium ifjúsági zenekara Khell István tanár vezetésével. 2. Mikulás csoport meséjét elmondja Voszka István főügyész. 3. Zsne az ifjúsági zenekar által. 4. Csipke rózsá élképben bemutatva, meséjét elmondja Szabó Ikke. A szünet közben a mikulás gyermekek kivonulnak és krampusz ajándékokat osztogatnak. Rendezők: Haáz Rezsóné, Voszka Istváné, Dr. Böhm Jenőné, Mezei Nelli, Tamás Márta és Szentpéteri Erzsike. Belépő díj tetszés szerint.

Követendő példa. Csiki Gergely helybeli csizmadiamester az iparos tanonciskola igazgatóságánál, jó magaviseletű és szorgalmas iparostanonc jutalmazására, 250 leus alapítványt tett.

Közönség köréből.

E rovat közleményeiért a szerkesztő nem vállal felelősséget.

A népakarat kismimzítése.

(Két nyilatkozat.)

I.

A „Székely Hírek” 46. számának fenti című folytatólagos támadására az alábbiakat válaszolom:

1. Az olyan „közérdekű felszólamlás”, amely Majlath püspököt annyi guanyal rángatta az udvarhelyi közvélemény elé, mikor ő csupán független jogával és legjobb belátásával élt a lengyelfalvi plebánia betöltésénél s ez intézkedésében hátrány és kár utólag sincsen; továbbá, mely csekély személyemet is, mert a kinevezés — talán éppen tanári nélkülözhetetlensége miatt — nem Fazakas tanár urat érte, úgy próbálja megtépszni, mint ahogy történni, azután, amely egy hitközségnek belső házi állapotát annyi izgékony és izgatott tulszinezéssel terítette ki a város és vidéke elé, valóban csak „turkálás” volt és az is marad.

2. Lehet, hogy cikk írásra Molnár uraságát Lengyelfalvából kérték fel, de alig hiszem, hogy megkérte volna a kath. hitközség az ő egyháza iránt ennyi tiszteletlen hang használására. És ha a cikkért így is „hállalkodó kőszónékek és bensőséges meleg kőszóritások” siettek Molnár ur kitüntetésére, képzelődik, ha ezt a lengyelfalvi kath. hívek egyetemére általánosítja, mert a lengyelfalvi Egyházközösség, — nem tehát az a néhány vagy több, kik minden más helyiség miatt

jára talán Lengyelfalván is találtak, — sokkal, de sokkal egyháztiszteletőbb nép, semhogy az Őn tiszteletlen cikkével (43. sz.) közösködjön.

3. Az is lehet, hogy az így kapott kitüntetés Őnek „több volt, mint bármilyen papi áldás”. Őnről igen könnyen elhiszem, aki e tiszteletlenséggel is „turkálás” helyett a „közügyet” így szolgálja?

4. Hogy beismertem, miszerint Fazakas tanár urat a nép „akarva akarta” papjának, ebből első sorban az következik, hogy tárgyilagosságra iparkodtam. Azt a következtetést azonban, amelyet ebből Őn tesz, hogy én éppen ezért mégis „az előlegezett bizalom és népakarat ellenére” törtem a lengyelfalviak nyakára, pozdorjává tőri az alábbi tény.

A kinevezés eldőlte után nemcsak a szomszédos papság, de még az érdekeltsége fölé emelkedett Fazakas tanár ur is, törekedve-törekedtek oda, hogy a tanár urért bolygásra indult helyzetet vissza nyugtassák annak a bizonyításával, hogy az emberek a történet kinevezéssel is egészen rendbe fognak jöni s meg fognak elégedni. A megnyugtató sikerült is. E megnyugtató előlegest a városi plebániához a fogadó kocsit, rendezte meg szép gondossággal a templomi fogadtatást is. Sikerült a megelégedés is, mert ma Lengyelfalván csend és békeség van!

5. Lehet, hogy választás esetén kirekedtem volna a hármast jelölésből, tisztelt Molnár ur, de mind a 32-en (állítólag ennyien pályáztunk!) nem is kerülhetünk volna bele. Ez esetben se lett volna rosszabb sorsom, mint a többi 29 nek. De hogyha most e nem választásos esetben 32 közül nekem jutott a kinevezés; ha a szomszédos papság s — mondom — maga Fazakas tanár ur is támogatta e kinevezést s a lengyelfalviak is inkább bánják már a történeteket — többen kértek már templomozás után, hogy feleljem el — minthogy nyugtalankodni eszük-ágába is volna, gondolta-e Molnár ur, hogy mindez reám nézve mégis csak jelent valamit az értékelésből s a választásos esetben is csak ez a Salati rekedt volna ki, kinek bécsi egyetemi végzettségét is Őn a Sz. H. 43. sz.-ban oly cinikusan idézi ki? Pedig hát ez magában véve is csak jelent annyit, hogy nem estem a fejem lágyjára a Mindenható kezéből!

6. Hogy a megyebíró csak „kötelességszerűleg” (talán kényszerűséget akart írni?) jött-e be a városi plebániához, vagy ennél valamivel engedékenyebb érzelmekkel, a 4. pontból próbálja megállapítani. De Molnár ur! — ha akkor is valóban oly „komorak” lettek volna Lengyelfalván „az arcok” és „összeráncolták a szemöldökök s ökölbeszorították a becsületes munkában megkergesedett kezek”, sőt „pái hitét” is úgy készült volna elhagyni „egységese az egész falu”, mint ahogy Őn a Sz. Hírek 43. számában a „közügyet” szolgálva (!) hirteltelte, mit gondol: a megyebíró „kötelességszerűleg” is mert volna e megindulni fogadtatásomra ekkora hitközségi felfordulással szemben?

Igazolódik-e a 4. pontban is támogatott előlegezése annak a népakaratnak, amelyre még se törtem be minden etikett hiányát mutató mulvetlenséggel?

7. A kocsit is az „idegen epitheton ornansával diszít fel. A bárói birtok bérlője Apor ur szomszédos lengyelfalvi lakos s Őn Molnár ur, miért ismeri Apor ur fogatát más falusinak, „idegen” nek?... Vagy a városi plebániára értem a megyebíró nem ezen a fogaton jött be! És mikor e fogat ma a kis Lengyelfalván „előkelőbb” kimozdulásokra a legalkalmasabb — Fazakas tanár urat is helyettesítésre legtöbbször ez hordozta — mit gondol Molnár ur, e fogatnak részemre is történt kiválasztása „ökölbeszorított” kezeket igazol-e inkább, vagy figyelmes tiszteletet?

Látja, látja a kicsiny Lengyelfalva létlen-nyomon másként igazolódik az Őn feldiszkizéseivel szemben!

8. „Nem nagyon” akartak híveim bekocsikáztatni. Tehát akkor valamennyire mégis igen, Őn szerint is.

Hát Molnár ur, mi van az „ökölbeszorított” kezekkel, hiszen az ilyenek mindig igen erősen szoktak akarni, vagy nem akarni valamit?...

9. „Tiszteletlenség”-emnek a „megérkezése után is” küldöttség járt Fazakas tanár urnál! Molnár ur! ha meg nem tette írása előtt, tegye meg utána s Fazakas tanár urat kérdezze meg, hogy megérkezésem „után is” járt-e nála küldöttség?!

És Őn mindezekkel éppen elég okot szolgáltatott arra, hogy még két szó írástól is sajnáljam folytatólagosan a tintát! — Pont!

Lengyelfalva, 1922. nov. 15.

Salati Ferenc plebános.

II.

A „Székely Hírek” 45. és 46. számában „A népakarat kismimzítése” címen két cikk jelent meg Molnár Albert ur tollából. E cikkek írójuk egyéni véleményét fejezik ki s én nem állok — amint némelyek tévesen hiszik — a háttérben. Igaz, hogy a lengyelfalvi plebániáért a tiszteesség határai közt küzdöttem. A lengyelfalviak is öhajítottak. Hisz két deputációjuk járt a püspök urnál kinevezésem érdekében, ami nehéz akadályba ütközött. A döntést a főpásztor ur a káptalan kezébe tette le. Annak megtörténte után én a köteles engedelmességgel hajoltam meg. Annál inkább megnyugodtam, mert a kinevezés az egyházmegye szükségleteinek s Lengyelfalva érdekeinek megfelelő.

Igaz az is, hogy a lengyelfalviaknak egy háromtagú küldöttsége járt nálam. De az új plebános ur idejövetele előtt, abban az időben, amidőn a lengyelfalviak még az Alfaluból eredő pletykabeszédek hatása alatt állottak. Köztünk a helyzet megbeszélése tárgyilagossan, a becsület megkivánta módon történt. Ők is belátták, hogy kötelesek engedelmességgel az egyházi felsőbbeknek és nem helyes, hogy kinevezett papjukról, mielőtt megismernék, pletykabeszédek alapján ítéljenek. Tehát őt tisztelettel, sőt ünnepegyességgel fogadták odamenetelekor.

Nem is vallották kárát, mert amidőn megismerték fiatal, tehetséges, teljesen képzett új lelkipásztorukat, teljesen megnyugodtak, belátván, hogy a felsőbbnek atyailag gondoskodott róluk. Tehát ami Molnár ur cikkeiben a tegnapi még igaz volt, ma már nem az. Mert Lengyelfalván most béke van és nyugalom. Azt hiszem, mindenki helyes ítéletet hozhat a felkavarodott lengyelfalvi ügyben e tárgyilagossá nyilatkozat alapján, melyet csupán a félreértés eloszlátása végett tettem meg s nem azért, hogy bárkit is megsértsek.

Fazakas Gáspár, gimn. tanár.

* Az itt közölt nyilatkozatokkal ennek a kérdésnek további tárgyalását lapunk hátsólapján befejeztük. Szerk.

KÖZGAZDASÁG.

Az „Erdélyi Gazda” közli, hogy az erdélyi állambiztonsági vezérfelügyelőség rendelete szerint az összejövetelek ezentúl szabadok az Erdélyben érvényes gyülekezési jog értelmében. Tehát jövőben nem kell a gyűlések tartásához a szigurancától engedélyt kérni.

Örvedetes lenne, ha így lenne, ámde a mult keserű tapasztalatai bizonyítják, hogy bejelentés, avagy engedélykérés nélkül még sem mervén gyűlést tartani, a bejelentésre válasz csak az, hogy a gyűléstartás nem engedélyezhető. Éppen itt lenne az ideje, ha minden kétséget kizárólag megállapítatnák, hogy tulajdonképpen mit szabad és mit nem szabad tennünk, mert a bizonytalan állapot ol, megöli a működési kedvet, árt a köznek.

Gazdasági vonatkozású dolognál politikának helye nincs s ezek az összejövetelek, mint teljesen politikamentesek, közvetve az állam érdekét is szolgálják.

A mult keddi piac: buza 58—60, törökbuza 46—64, rozs 50—55, árpa 50—55, zab 28—32, paszuly 60, dió 80—85 leuban kelt el vékánként.

V.—6.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság Odorheiu (Székelyudvarhely)

ISKOLAI CIKKEK, IRODAI SZEREK

nagymennyiségben érkeztek és legújtanosabb árban kaphatók a

KÖNYVNYOMDA RÉSZV.-TÁRS.

papir- és írószerekkereskedésében ::
ODORHEIU—SZ.-UDVARHELY.

Most hagyta el a sajtót: az elemi iskolák adminisztrálásának nélkülözhetetlen segédeszköze a

NÉPISKOLAI ÜGYKEZELÉS,

román fogalmazványokkal, magyar utmutatással című könyvem. Előfizetési ára portómentes küldéssel 20 Lei. Megrendelési cím: Szabó János áll. fiúiskola igazgató Odorhei-Sz.-udvarhely

Odorhei r.-t. város tanácsától.

Sz. 3690—922 ki.

Hirdetmény.

Odorheiu város 1922—23 évi tényszapszállat vizsgálata az 1922 év december 3-án d. e. 9 órakor a városháza előtti piactéren fog megtartani, hová mének, bikák, kanok és kosok előállítandók.

Odorheiu, 1922 nov. 25 én.

Dénes Samu,
med. vet. destat.

Negrutiú,
primar.

Odorheiu r.-t. város tanácsától.

Sz. 4317—922 ki.

Hirdetmény.

A földmivelségi és erdészeti miniszterium 73769—922. sz. rendelete értelmében felhivatnak mindazon vadászok, kiknek fegyverük és vadászkutyájuk van, hogy összeírás végett f. hó 30-ig a városi tanácsnál emelet 5. sz. szobában jelentkezzenek.

Vadászat az agár kutyákkal tilos. Kik ezen rendelet ellen vétének, azok a törvény szigorával fognak büntettetni.

Odorheiu, 1922 nov. 25.

Városi Tanács.

Tribunalul Odorheiu.

C. 771—1922.

Hirdetmény.

Az odorheiu törvényszék közhírré teszi, hogy Benedek Mózes Gergely részéről az 1911. I. t.-c. 748. § a alapján előterjesztett kérelem folytán, az irkucki hadikórházban 1914 őszén állítólag elhalt Benedek Ödön volt kisbocni lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul Sebesi Akos dr. ügyvéd, odorheiu lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Benedek Ödönt és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot Benedek Ödön életbenlétéről értesítsék, egy-szersmind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek az „Ardealul Juridic”-ban történt harmadszori beiktatást követő naptól számított 3 hó eltelté után, nevezett elhalálásának tényét, a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu la 3. Octobrie 1922.

M. Popescu m. p. jude de trib.
Pentru conformitate: Burghardt,
cancelist.

Szenzációs olcsó árak Hirsch Rudolf divatáru üzletében.

Nagy küldemény férfi- és női téli posztók és barchetok érkeztek.

Férfiöltönyre való tiszta gyapju szövet teljes hozzávalóval Lei 750.

KARÁCSONYI AJÁNDÉKUL:

Szövetek: Raglán, téli felöltő és öltönyökre, női kabátokra, gyermekruhákra nagy választékban és rendkívül jutányosan.

Vásznak: lepedőkre, női- és férfifehérművekre, sifonok, asztalterítők, dunyha- és párnatokok, gyönyörű kávégarburak.

Ágyterítők, rollettavásznak, csodaszép gyermeksapkák és sálak, nyakkendők, téli keztyűk, harisnyák, nadrágtartók nagyválasztékban és szolid árakban.

LÖBL R. Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 25. sz.

Egy tanuló Halekszy József fűszerüzletébe Crisur-Székelykeresztúron azonnal felvétetik.

Kaucióképes raktárnok az odorheui Petroleum Részvénytársasághoz felvétetik. Ajánlatok a Cetatea bankhoz Odorheui intézendők. Az állás azonnal elfoglalható.

Eladók: két leres, jó karban levő, pléh főzőkályhát. **Megvételre keresek** egy jó karban levő, fűthető fürdőkádát. Cim: Str. Principesa Elisabeta (Bethlen-utca) 17. sz. emelet.

Odorheui r.-t. város tanácsától.
Sz. 2572/922. ki.

Hirdetmény.

Odorheui r.-t. város közhírré teszi, hogy a város halászfőnöke 1923. évi január hó 1-től számított 6 (hat) egymásután következő évre 1922. évi december 10-én d. e. 10 órakor a városi tanácsnál, a gazdasági iroda helyiségében tartandó nyilvános árverésen bérbe fog adni.

Árverési feltételek ugyanott megtekinthetők.

Odorheui, 1922. november 22.

Körtvélyfáy, s. k., polgármester h.

Adásvételi, bizományi és kereskedelmi ügynökség.

Elfogadunk vétel- és eladásra, valamint közvetítésre úgy ingó, mint ingatlan tárgyakat, kereskedelmi ügyleteket vagy árulerakatokat. Bármily nemű megbízásokat gyorsan és pontosan esz közlünk.

Szives pártfogást kérünk, tisztelettel:

Szentpétery és Schiróky

Odorheui—Székelyudvarhely, Strada Printul Mircea (Petőfi-u.) 12. szám.

Villanyszerelési

és mindenféle villanyjavítási munkákat jutányosan elvégző és pontosan teljesít: **PATAKY ELEK villanyszerelési vállalata Str. Cloșca (Attila-u.) 7. sz.**

Veszek és eladok

mindenféle ingóságokat bizományba. Raktáron vannak: háló- és szalon-szoba teljes berendezések, tükrök, heverők stb. a legolcsóbb árak mellett.

SZABÓGYULA

kárpitos és bizományi raktára. Str. Princ. Elisabeta (Bethlen-u.) 18. szám.

Uj gőzmosóda.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy József Mihályné Várutcai „gőzmosódját” átvettem, s azt **Strada Printul Mircea (Petőfi-utca) 31.** szám alatti üzlethelyiségemben újonnan felszerelve berendeztem.

Elvállalok mindennemű fehérnemű- és ruhamosást, vasalást, pecsét-tisztítást stb.

Tisztavári Sándorné.

Van szerencsém a nagyérdemű vásárló közönséget értesíteni, hogy gazdasági gép- és terményüzletembe a fűszer és vegyesárut is bevezettem. Szives tudomásvétel után jó indulatu pártfogást kér. Teljes tisztelettel:

özv. **Jeszenszky Jánosné.**

Alkalmazást keres

nyug. áll. főtisztviselő, perfekt könyvelő, magyar, német, román nyelvekben perfekt. Czim: a kiadóhivatalban

Karácsonyfadiszek,

gyermekjátékok, toalettszappanok és egyéb ::
ajándéktárgyak nagyválasztékban, Kandiacukorka és csokoládé, kávé, rizs és cukor ::
olcsó napi árban kapható

Hirsch Ignác
fűszer- és vegyeskereskedésében.

BODEGA

Ifj. **KASSAY F. DÉNES**

Odorheui—Székelyudvarhely, Bul. Regele Ferdinand (Kossuth-u.) 16.

Állandóan raktáron:

Házi kolbász
friss szebeni sonka,
budapesti Herz-szalámi,
különbéféle szardíniák,
ringli, oroszhal,
csemegesajtok, vaj,
mindennemű prima likőrök,
cognac, Jamaikai tea rum,
Bürger sör,
Előpataki, felsőrákosi
gyógyborvizek,
szódavíz.

Kis- és Nagyküllő-menti
fajborek nagyraktára.

Egyben felhívom a t. vidéki vendéglősök b. figyelmét is jó minőségű boraim megízlelésére. (Nagybani eladás.)

Szekerek megbízható beálló helye.

Értesítés.

A m. t. közönség szives tudomására hozzuk, hogy a

homoródi borviz

szállítását, szállítási nehézségek miatt, december 1-ig elhalasztottuk.

Együttel értesítjük előjegyző és előfizető feleinket, hogy jelen körülmények között a szállítás rendkívüli nehézségekbe ütközik és ezen körülmény arra kényszerít, hogy a borviz árat **havonta 40 leura**

emeljük fel. Biztosítjuk azonban minden előfizetőnket arról, hogy ezen rendkívüli nehézségek elmúlása esetén, a borviz árat mi is azonnal le- szállítjuk. — A m. t. közönség szives pártfogását kéri, tisztelettel:

SZÉKELY és NAGY,
homoródi borviz szállítók Homoród-fürdő

Biztosítson a Gazdák Biztosító Intézeténél

Legolcsóbban biztosítja életét!

Legolcsóbban biztosít tűz- és jégkár ellen!

Olcsóbb díjak s díjvisszatérítések alakjában saját magunk élvezzük az üzleti nyereséget!

Kívánatra bárkinek felvilágosítással szolgál s biztosításokat vesz fel az intézet képviseletében:

SZABADY TIVADAR, Bul. R. Ferd. (Kossuth-u.) 109.

A téli idényre ajánljuk az ELISMERT LEGJOBB

A LEGNAGYOBB CIPŐGYÁR AZ ORSZÁGBAN.
190 saját főkelep a bel- és külföldön.

TURUL-CIPŐT

„TURUL” CIPŐGYÁR R.-T.

Fiókraktár: **ODORHEIU,** Bul. Reg. Ferd. (Kossuth-utca) 9. szám.

Lábszárvédők, férfi és női sárcipők raktáron.

BANCA MARMOROSCH, BLANK & Co. S. A.

TARGU-MURESI FIÓKJÁNAK ODORHEIU-I KIRENDELTSÉGE

ODORHEIU-SZÉKELYUDVARHELY, BULEVARDUL REGELE FERDINAND 20.

Alaptőke és tartalékalap lei 302.000.000,— Betétek lei 2.500.000.000,—

TELEFONSZÁM II

Betéteket legelőnyösebb kamattal mellé elfogad és azokat bármikor felmondás nélkül visszafizeti.

Vállalatok részére óvadékot nyújt.

Átutalásokat a bel- és külföld minden piacára testvérintézeti és közvetlen összeköttetése útján legelőnyösebben és leggyorsabban eszközöl.

Amerikai testvérintézete (New York, Broadway Street 33) valamint bármely amerikai bank által átutalt összegeket és kibocsátott csekket leggyorsabban kifizet.

Kölcsönöket nyújt a legelőnyösebb feltételek mellett.

Elvállal és lebonyolít minden a bank-szakmához tartozó ügyletet, valamint kereskedelmi ügyletek finanszírozását.

Nagy karácsonyi vásár

a mig a készlet tart:

1 mtr. tennisz-flanell	24 L.
„ finom barchend	28 L.
„ prima minőségű flanell barchend	32 L.
„ legjobb minőségű ceno barchend	34 L.
„ egész finom fajta széles barchend	38 L.
„ jó mosó, szintarító karton	22-28 L.
„ angol ruhabársony 65 cm. széles	85 L.
„ prima strux cord nadrágszövet 130 cm. széles	110 L.
„ 80 cm. széles női ruhaposztó	50 L.

Gyermek patent harisnyák 14 leitől feljebb minden nagyságban. Férfi téli sapka 50 leitől. Férfi és női kötött keztyűk 14 leitől. Női harisnyák 17 leitől, férfi téli kötött harisnyák 15 leitől f. felé. Utazó takarók, olajfestmények, alkalmas karácsonyi ajándék, kész paplanok, vállkendők, nagy- és hárszékendők, férfi-, női fehérművek, trikó- és hárszárak, cipők, kalapok és mindennemű árunkban

dus választék, legolcsóbb árak:

Szenkovits János utódánál